

Поштоване драге колеге,

На дан 25.04.1995. године Иницијативни одбор које су сачињавале колеге: Урош Мартиновић, Алексеј Бркић, Светислав Личина, Александар Кековић, Мита Младеновић и ја основали смо Академију архитектуре Србије. Први председник је био архитекта Бркић. Нажалост, он је врло брзо преминуо 1999. године. После његове смрти, Академија је мене изабрала за новог председника.

Ове године навршава се двадесет година од оснивања Академије. Академија је постала јединствена чињеница у развоју српске архитектуре. Са тим периодом требало би сви заједно да се поносимо, јер су у том периоду остварена најзначајнија архитектонска дела у Србији и Београду, чији су аутори били чланови наше Академије. Данас, после 16 година мог остајања на функцији председника, обраћам Вам се са молбом да прихватите престанак мог председниковања. Како за неки дан улазим у 94. годину живота и с обзиром на моје јако лабилно здравствено стање, онемогућено ми је да даље са пуном снагом водим нашу Академију. О овоме сам се задњих месеци договорио са секретаром и првим активистима Академије. Мој предлог је био да ме на функцију замени архитекта Бојан Ковачевић, а да ~~његов заменик~~ ^{СЕКРЕТАР} буде Весна Златановић, што би Ви у уобичајеној процедури требало да одлучите. Пошто сам пуних двадесет година, од оснивања Академије до данас, имао јединствено и свеукупно поверење од свих Вас, захвалан сам Вам на томе, посебно што је то у нашим приликама изузетан куриозитет. Узимам слободу да кажем да сам цео свој живот посветио архитектури, а у млађим годинама посебно. Чак на уштрб мог породичног живота. Молим Вас да ми верујете да ово нису куртоазне речи.

Подсетићу Вас само на неке наше активности: вишегодишње ангажовање за регистрацију; неколико изложби у земљи и иностранству; ангажовање око приоритета за метро; акције око Петог парка и Генералштаба; статус за време бомбардовања Србије и рушење неколико врхунских дела српских архитеката у НАТО агресији; супротстављање дивљој градњи и бирократским процедурама око добијања грађевинских дозвола; сеча платана; хаос у

надзиђивању постојећих објеката; рад на очувању споменика културе; реаговање на нерегуларне конкурсе и малтретирања Славије; мост на Ади и низ других активности записаних у три књиге које смо успели да одштапамо уз помоћ спонзора без икакве помоћи државе.

Установили смо годишњу награду и плакету за личности (неархитекте) које су у току године највише допринеле промоцији архитектуре. Сви добитници су добили бронзане барелефе, дело професора скулптора Стаменковића.

Године 2005. склопили смо са Руским савезом архитеката споразум о заједничкој сарадњи и имали неколико сусрета са њим.

Желим да Вам оставим неколико порука са молбом да се изборите за њихову реализацију.

1. На дан 10. марта ове године, предао сам председнику града Синиши Малом барелеф портрета архитекте Брашована изливен у гипсу са молбом да се излије и постави као спомен плоча на његовим делима у Београду. Он је барелеф предао градском архитекти Фолићу и рекао да то треба извршити. Обојица су обећала да ће то сигурно урадити, што бележимо уз напомену, да то нисмо успели да учинимо раније, јер бивши градоначелник Ђилас није се са тим сложио.
2. Постоји пројекат за једно скромно спомен обележје архитекти Добровићу, које такође претходна власт није хтела да прихвати. Било би добро да ново руководство Академије настави ову акцију до њеног завршетка.
3. Износим Вам предлог да се ААС заложи око израде једног спомен обележја, као мemento на двадесет година постојања Академије и да се на том обележју упишу имена свих чланова Академије, од оснивања до данас, јер би тако остали трагови о најзначајнијим градитељима Београда у његовој најбурнијој историји, у периоду између два века.

На крају бих хтео да се захвалим свим члановима Академије за подршку коју су ми перманентно и несебично давали. Посебно се захваљујем најужим

